

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32,41

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/649
Karar No. 2025/4104
Tarihi: 06.05.2025

- ÜCRET BORDROSUNDAKİ ÜCRETİN İŞÇİNİN GERÇEK ÜCRETİNİ YANSITMAMASI
- ÜCRET BORDROSUNUN İMZALI OLMASI DURUMUNDA BORDRODA YAZILI FAZLA ÇALIŞMA SÜRESİNİN AKSİ YAZILI DELİLLE KANITLANMADIĞI SÜRECE GERÇEK ÜCRET ÜZERİNDEN HESAPLANAN FAZLA ÇALIŞMANIN BU SÜRELERE GÖRE HESAPLANIP BORDRODA ÖDENEN TUTARIN MAHSUBUNUN GEREKTİĞİ
- BORDRO HİLESİ
- BORDRO HİLESİ YAPILDIĞININ TESPİTİ HALİNDE BORDRO İMZALI DA OLSA BAĞLAYICI OLMAYACAĞI FAZLA ÇALIŞMANIN HER TÜRLÜ DELİLLE İSPATLANABİLECEĞİ
- MUCACELLİYET
- TEMERRÜT

ÖZETİ Ücret bordrosundaki ücretin, davacının gerçek ücret miktarını yansıtmadığının anlaşılması hâlinde, bordroların imzalı ve imzasız oluşuna göre bir ayırım yapılması gerekmektedir. Bu hâlde imzalı bordroda yer alan fazla çalışma saati davacıyı bağlayacağından, davacı bordrodaki süreden daha fazla süre ile çalıştığını ancak yazılı bir delil ile ispat edebilir. Davacının imzalı bordrodaki süreden daha fazla çalıştığını yazılı delil ile ispat etmesi hâlinde, bordroda ödendiği belirtilen fazla çalışma ücreti davacının gerçek ücreti üzerinden hesaplanan alacaklardan mahsup edilir. İmzalı bordrodaki fazla

çalışma süresinden daha fazla çalışma yapıldığının yazılı kayıtlar ile ispat edilememesi durumunda, bordrodaki fazla çalışma saati ile bağlı kalınarak değerlendirme yapılır. Yani bordrodaki fazla çalışma süresinin işçinin gerçek fazla çalışma süresini yansıttığı, ancak karşılığı olan ücretin gerçek fazla çalışma ücretini yansıtmadığı kabul edilir. Davacının bordrodaki fazla çalışma süresinin karşılığı olan fazla çalışma ücreti gerçek ücret miktarı üzerinden yeniden hesaplanır. Bu hâlde de bordrodaki tahakkuk miktarı hesaplanan alacaktan mahsup edilir.

Ücret bordrosunun imzasız olması hâlinde ise davacının bordroda görünen fazla çalışma süresinden daha fazla çalıştığını tanık delili dâhil olmak üzere her türlü delil ile kanıtlaması mümkündür. Bu durumda ispat edilen fazla çalışma ücretinin davacının gerçek ücreti üzerinden hesaplanması gerektiğinde tereddüt olmamalıdır. Ayrıca hesaplanan bu alacaklardan bordroda tahakkuk eden ve ödendiği banka kayıtları ile sabit olan miktarın mahsubu gerektiği de göz ardı edilmemelidir.

Bordro hilesinin söz konusu olduğu hâllerde, bordrodaki tahakkukların (fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti gibi) aslında gerçekte bu çalışmaların karşılığı olan ücretler olmadığı, işçinin temel ücretinin bir parçası olduğu kabul edilmelidir. Bu durumda işverenin kayıtlarında hileli bir işlemin varlığı kabul edildiğinden, ücret bordrosunun imzalı veya imzasız olması sonucu etkilemez. Bu kabulün sonucu ise bordroda "fazla çalışma", "hafta tatili", "ulusal bayram ve genel tatil ücreti" gibi adlarla gösterilen ancak temel ücrete dâhil olduğu kabul edilen ödemelerin gerçekte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil çalışmalarının karşılığı olarak dikkate alınmamalarıdır. Bir diğer ifade ile bordro hilesinde bordroda ücret olarak gösterilen miktar ile fazla çalışma ve/veya hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ödemelerinin toplamı gerçek ücreti yansıttığından fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil çalışmasının varlığı her türlü delille ispatlanabilir. Ancak

bordrodaki fazla çalışma saati, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil gün sayısı, diğer delil veya olgularla desteklenmediği sürece tek başına ispat aracı olarak kabul edilemez. Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki bu husus, davacı ile menfaat birliği içindeki tanıkların beyanlarına itibar edilmesini gerektiren bir olgu olarak değerlendirilebilir. Fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde çalışma iddiasının ispatlanması hâlinde, hileli bordroda gösterilen fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücreti adı altındaki ödemelerin hesaplanan miktardan mahsup edilmesi de söz konusu değildir. Alacağın muaccel hâle gelmesi ile borçlunun temerrüde düşmesi farklı kavramlardır. Temerrüt alacaklı tarafından talep edilebilir (muaccel) hâle gelmiş bir borcun ifasındaki gecikmedir ve kural olarak muaccel bir borcun borçlusu, alacaklının ihtarıyla temerrüde düşer. Bununla birlikte borcun ifa edileceği gün, birlikte belirlenmiş veya sözleşmede saklı tutulan bir hakka dayanarak taraflardan biri usulüne uygun bir bildirimde bulunmak suretiyle ifa gününü belirlemişse, bu günün geçmesiyle borçlu temerrüde düşmüş olur (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 15.11.2023 tarihli ve 2022/(3)-1269 Esas, 2023/1106 Karar sayılı karar).

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verilmiştir.

Davalı vekilince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 06.05.2025 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü davacı vekili Avukat Mehmet Aslan ile davalı vekili Avukat Melis Genç Kayaalp geldi.

Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı Şirket nezdinde çalıştığını, ücretlerinin bir kısmının banka kanalıyla, geri kalan kısmının ise elden

ödendiğini, davacının aylık ücretlerinin düzenli olarak eksik yatırıldığını, bazı aylar ise hiç ödenmediğini, davacının davalı Şirket şantiyelerinde günlük 16 saate varan çalışmalarının olduğunu, 2 ayda bir kez hafta tatili izni kullandırıldığını, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde de çalışmasına devam ettiğini, davacının hak ettiği yıllık izinlerinin kullandırılmadığını, davacının iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haksız ve bildirimsiz olarak feshedildiğini belirterek kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil, yıllık ücret izin alacağı ve bakiye ücret alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının ücretinin bir kısmının şantiyedeki ihtiyaçlarını karşılaması amacıyla iş yapılan ülkenin yerel para birimi olarak, bir kısmının ise USD olarak elden ödendiğini ve makbuzların tanzim edildiğini, davacının hizmet süresince hak etmiş olduğu yıllık izinlerini kullandığını, davacının hak ettiği kıdem ve ihbar tazminatlarının hesaplanarak tarafına ödendiğini, davacının tüm işçilik alacaklarının eksiksiz olarak bordrolarına yansıtılarak ödendiğini, herhangi bir işçilik alacağının olmadığını savunarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının yurt dışında çalıştığı, davalının cevap dilekçesinde Türk hukuku uygulanması konusunda çekişme bulunmadığını belirterek Türk hukukunun uygulanmasını talep ettiği, mevcut dosyada davalı istinaf aşamasından sonra ıslah yolu ile yabancı hukukun uygulanmasını talep etmiş ise de emsal içtihatlar da nazara alındığında delillerin toplandığı ve karar aşamasına gelindiği safhada yapılan ıslah işleminin nazara alınmadığını, uyuşmazlığın çözümünde Türk hukukunun uygulanması gerektiği, davacı tarafın iddiası ile işyeri kayıtları örtüştüğünden davacının ücretinin iddiası gibi olduğu, davacıya usulüne uygun ihbar öneli kullandırıldığından ihbar tazminatına ilişkin istemin reddine karar verildiği, davalı tarafın bir kısım kıdem tazminatı ödemesi yaptığı, dosya kapsamına uygun olduğu anlaşılan bilirkişi raporuna göre tespit edilen kıdem tazminatı alacağından yapılan ödemenin mahsubu hâlinde bakiye alacak kalmadığı, yıllık izin ücretinin ödendiğini, davacının bakiye ücret alacağının bulunmadığı, fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücret alacaklarına ilişkin tanık dinletilmişse de davacı ile menfaat birliği içinde bulunan tanık beyanlarına itibar edilmediği, dosyaya sunulan ücret bordrolarına göre tespit edilen fazla çalışma saatlerinin karşılığının hesaplandığı, yazılı delil ile sonuca gidildiğinden indirim yapılmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; Mahkemece Türk

hukukuna göre yapılan hesaplamanın hüküm altına alınmasında bir isabetsizliğin bulunmadığı, davalı işveren tarafından sunulan kayıtlara göre davacının ücretinin tespitinde bir hatanın bulunmadığı, fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil alacağının işverence sunulan ücret bordrolarında tahakkuk ettirilen miktarlar üzerinden hesaplandığı, davalının tanıklara yönelik itirazının yerinde olmadığı, davacıya kıdem tazminatı ödendiğinden bakiye alacağının bulunmadığı, davacıya ihbar önelinin kullanıldığı davacının bakiye ihbar tazminatı alacağının bulunmadığı, hüküm altına alınan alacakların zamanaşımına uğramadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Somut uyumsuzluğa yabancı hukukun uygulanması gerektiğini,
2. Kamerun hukukuna göre davanın zamanaşımı nedeniyle reddedilmesi gerektiğini,
3. Davacının ücretinin hatalı tespit edildiğini,
4. Fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücretlerinin ödendiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyumsuzluk, davacının ücret miktarı, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ile hafta tatili ücreti alacaklarının bulunup bulunmadığı ve alacakların hesaplanmasına ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyumsuzluğun hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Fazla çalışma yaptığını iddia eden işçi bu iddiasını ispatla yükümlüdür. İşçinin imzasını taşıyan bordro sahteliği ispat edilinceye kadar kesin delil niteliğindedir. Bir başka anlatımla bordronun sahteliği ileri sürülüp ispatlanmadıkça, imzalı bordroda görünen fazla çalışma alacağının ödendiği varsayılır.

Fazla çalışmanın ispatı konusunda işyeri kayıtları, özellikle işyerine giriş çıkışı gösteren belgeler, işyeri iç yazışmaları delil niteliğindedir. Ancak, fazla çalışmanın bu tür yazılı belgelerle ispatlanamaması durumunda tarafların dinletmiş oldukları tanık beyanları ile sonuca gidilmesi gerekir. Bunun dışında herkesçe bilinen genel bazı vakıalar da bu noktada göz önüne alınabilir. İşçinin fiilen yaptığı işin niteliği ve yoğunluğuna göre de fazla çalışma olup olmadığı araştırılmalıdır.

Ücret bordrosundaki ücretin, davacının gerçek ücret miktarını yansıtmadığının anlaşılması hâlinde, bordroların imzalı ve imzasız oluşuna göre bir ayırım yapılması gerekmektedir. Bu hâlde imzalı bordroda yer alan fazla çalışma saati davacıyı bağlayacağından, davacı bordrodaki süreden daha fazla süre ile

çalıştığını ancak yazılı bir delil ile ispat edebilir. Davacının imzalı bordrodaki süreden daha fazla çalıştığını yazılı delil ile ispat etmesi hâlinde, bordroda ödendiği belirtilen fazla çalışma ücreti davacının gerçek ücreti üzerinden hesaplanan alacaklardan mahsup edilir. İmzalı bordrodaki fazla çalışma süresinden daha fazla çalışma yapıldığının yazılı kayıtlar ile ispat edilememesi durumunda, bordrodaki fazla çalışma saati ile bağlı kalınarak değerlendirme yapılır. Yani bordrodaki fazla çalışma süresinin işçinin gerçek fazla çalışma süresini yansıttığı, ancak karşılığı olan ücretin gerçek fazla çalışma ücretini yansıtmadığı kabul edilir. Davacının bordrodaki fazla çalışma süresinin karşılığı olan fazla çalışma ücreti gerçek ücret miktarı üzerinden yeniden hesaplanır. Bu hâlde de bordrodaki tahakkuk miktarı hesaplanan alaktan mahsup edilir.

Ücret bordrosunun imzasız olması hâlinde ise davacının bordroda görünen fazla çalışma süresinden daha fazla çalıştığını tanık delili dâhil olmak üzere her türlü delil ile kanıtlaması mümkündür. Bu durumda ispat edilen fazla çalışma ücretinin davacının gerçek ücreti üzerinden hesaplanması gerektiğinde tereddüt olmamalıdır. Ayrıca hesaplanan bu alacaklardan bordroda tahakkuk eden ve ödendiği banka kayıtları ile sabit olan miktarın mahsubu gerektiği de göz ardı edilmemelidir.

Bordro hilesinin söz konusu olduğu hâllerde, bordrodaki tahakkukların (fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti gibi) aslında gerçekte bu çalışmaların karşılığı olan ücretler olmadığı, işçinin temel ücretinin bir parçası olduğu kabul edilmelidir. Bu durumda işverenin kayıtlarında hileli bir işlemin varlığı kabul edildiğinden, ücret bordrosunun imzalı veya imzasız olması sonucu etkilemez. Bu kabulün sonucu ise bordroda "fazla çalışma", "hafta tatili", "ulusal bayram ve genel tatil ücreti" gibi adlarla gösterilen ancak temel ücrete dâhil olduğu kabul edilen ödemelerin gerçekte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil çalışmalarının karşılığı olarak dikkate alınmamalarıdır. Bir diğer ifade ile bordro hilesinde bordroda ücret olarak gösterilen miktar ile fazla çalışma ve/veya hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ödemelerinin toplamı gerçek ücreti yansıttığından fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil çalışmasının varlığı her türlü delille ispatlanabilir. Ancak bordrodaki fazla çalışma saati, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil gün sayısı, diğer delil veya olgularla desteklenmediği sürece tek başına ispat aracı olarak kabul edilemez. Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki bu husus, davacı ile menfaat birliği içindeki tanıkların beyanlarına itibar edilmesini gerektiren bir olgu olarak değerlendirilebilir. Fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde çalışma iddiasının ispatlanması hâlinde, hileli bordroda gösterilen fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücreti adı altındaki ödemelerin hesaplanan miktardan mahsup edilmesi de söz konusu değildir.

Dosya kapsamında bulunan ücret bordroları incelendiğinde bordrolarda ücretin, fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil tahakkukları ve bunun yanında ek ödeme adı altında ödemelerle, sonuç olarak davacının gerçek ücretine

tamamlandığı ve bordroda "fazla çalışma", "hafta tatili", "ulusal bayram ve genel tatil" adı altındaki tahakkukların gerçekte bu ödemeleri yansıtmadığı anlaşılmaktadır. Buna göre somut olayda İlk Derece Mahkemesince bordro hilesi bulunduğu kabul edilerek davacının ücretinin tespiti yerindedir. Ancak Mahkemece hükme esas alınan bilirkişi raporunda fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacakları bakımından hileli kabul edilen bordrolardaki süreler dikkate alınarak hesaplama yapılması yukarıda açıklanan ilke ve esaslara aykırıdır.

Bordro hilesinin söz konusu olduğu hâllerde, bordrodaki (fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti gibi) tahakkuklar aslında gerçekte bu çalışmaların karşılığı olan ücretler olmayıp işçinin temel ücretinin bir parçası olduğundan, bu tahakkuklar hiç dikkate alınmadan sonuca gidilmesi gerekmektedir. Davacı bu durumda fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil alacaklarını her türlü delil ile ispatlayabilir. Bordrodaki tahakkuklar davacı ile menfaat birliği içindeki tanıkların beyanlarına itibar edilmesini gerektiren bir olgu olarak değerlendirilebilir. Bu durumda davacının çalışma düzenine ilişkin iddiasının tanıkların beyanı doğrultusunda ispatının mümkün olduğu kabul edilmelidir.

Somut uyuşmazlıkta tüm dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler, davacı ve davalı tanık beyanları hep birlikte değerlendirildiğinde davacının davalı işyerinde 07.00-19.00 saatleri arasında çalıştığı, bu çalışmasının ayın üç haftasında haftanın 7 günü sürdüğü, dinî bayramların birinci günü dışında ulusal bayram ve genel tatil günlerinde de çalışmasına devam ettiği anlaşılmaktadır. Şu hâlde davacının fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil alacakları bu kabul şekline göre hesaplanmalı, iddianın tanık delili ile ispat edilmesi karşısında hüküm altına alınacak alacaklardan dosya kapsamına göre uygun bir indirim yapıp, davalı lehine usuli kazanılmış haklar da gözetilerek belirlenen alacaklar hüküm altına alınmalıdır.

3. Diğer yandan taraflar arasında hükmedilen dava konusu alacaklara işletilecek faizin başlangıç tarihi de uyuşmazlık konusudur.

Öncelikle ifade etmek gerekir ki muacceliyet en yalın anlatımıyla, ödeme zamanının gelmiş olmasıdır. Borcun ifası için bir vade öngörülmüşse kural olarak bu vadenin gelmesiyle muacceliyet oluşur (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 10.10.2012 tarihli ve 2012/(7)-502 Esas, 2012/707 Karar sayılı kararı).

Alacağın muaccel hâle gelmesi ile borçlunun temerrüde düşmesi farklı kavramlardır. Temerrüt alacaklı tarafından talep edilebilir (muaccel) hâle gelmiş bir borcun ifasındaki gecikmedir ve kural olarak muaccel bir borcun borçlusu, alacaklının ihtarıyla temerrüde düşer. Bununla birlikte borcun ifa edileceği gün, birlikte belirlenmiş veya sözleşmede saklı tutulan bir hakka dayanarak taraflardan biri usulüne uygun bir bildirimde bulunmak suretiyle ifa gününü belirlemişse, bu günün geçmesiyle borçlu temerrüde düşmüş olur (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 15.11.2023 tarihli ve 2022/(3)-1269 Esas, 2023/1106 Karar sayılı karar).

Diğer yandan 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 99. maddesine göre, Ülke parası dışında başka bir para birimiyle belirlenmiş ve

sözleşmede aynen ödeme ya da bu anlama gelen bir ifade de bulunmadıkça, borcun ödeme gününde ödenmemesi üzerine alacaklı, bu alacağının aynen veya vade ya da fiilî ödeme günündeki rayiç üzerinden Ülke parası ile ödenmesini isteyebilir.

Öğretide 6098 sayılı Kanun'un 99. maddesinde geçen “vade tarihi” ifadesinin, borcun muaccel olacağı tarihi ifade ettiği, “ödeme gününde ödenmemesi” ifadesinden anlaşılması gerekenin de vade (muacceliyet) tarihi olduğu belirtilmektedir. Buna göre temerrüdün oluşması için ihtara gerek olmayan hâllerde; muacceliyet ile temerrüt, diğer koşullar da oluşmuşsa aynı anda doğar. Fakat temerrüt için ihtara gerek olan, ancak henüz ihtar olmadığı için temerrüdün oluşmadığı hâllerde, muacceliyet tarihi ile temerrüdün doğumu farklı tarihlerde gerçekleşmektedir (Serkan Ayan, "Yabancı Para Borçlarının İfası" <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/179441>, [Erişim Tarihi: 06.01.2025], s.511-570).

6098 sayılı Kanun'un 99. maddesi yabancı para borcunun ifasına yönelik olup yabancı para borcuna hükmedilecek faizin başlangıç tarihine ilişkin değildir. Yabancı para borcuna hangi faizin uygulanacağı 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun'un "Yabancı para borcunda faiz" kenar başlıklı 4/a hükmünde düzenlenmiş olup ilgili düzenlemede; “Sözleşmede daha yüksek akdi veya gecikme faizi kararlaştırılmadığı hallerde, yabancı para borcunun faizinde Devlet Bankalarının o yabancı para ile açılmış bir yıl vadeli mevduat hesabına ödediği en yüksek faiz oranı uygulanır.” kuralına yer verilmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalara ve dosya kapsamına göre somut olayda; hüküm altına alınan talepler yönünden arabuluculuk son tutanak tarihi itibarıyla temerrüt oluşmuştur. Mahkemece bu temerrüt tarihinden itibaren faiz işletilmesi yerindedir. Ancak hüküm altına alınan fazla çalışma, hafta tatili ve ulusal bayram genel tatil alacakları yönünden temerrüt tarihi olan arabuluculuk son tutanak tarihinden itibaren faiz işletildiği belirtildikten sonra ayrıca vade (muacceliyet) tarihinden fiili ödeme tarihine itibaren faize hükmedilmiş olması infazda tereddüte yol açacak mahiyette olduğundan hatalıdır.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Davalı yararına takdir edilen 28.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin karşı tarafa yükletilmesine,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgilie iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

06.05.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.